

Το αμέριστο ενδιαφέρον του κόσμου της Ταϊβάν για την Ορθόδοξη θεολογία (Αρχιμ. Ιωνάς Μούρτος, Ιεραπόστολος)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2977IUa>]

Βέβαια, πιο σημαντικές ήταν οι ραδιοφωνικές εκπομπές.

Στην πρώτη μονολόγησε ο δημοσιογράφος. Συζήτηση δεν έγινε, γιατί τα κινεζικά του παπά ήταν, βέβαια, λίγα.

Στη δεύτερη όμως στο ICRT, που ήταν στα αγγλικά, τα πήγε μια χαρά: Ο δημοσιογράφος, βουδιστής. Οι ερωτήσεις βροχή. Πάλι άρχισε να ξετυλίγεται το

φως της ορθόδοξης θεολογίας σε χιλιάδες ακροατές της Ταϊβάν, αλλά και στο διαδίκτυο, γιατί μεταδιδόταν την ίδια στιγμή από εκεί σε όλο τον πλανήτη. Άκουσαν έκπληκτοι για την Αγία Τριάδα που είναι αγάπη, για μια διαφορετική ποιότητα ζωής από αυτή που ήξεραν, από αυτή που είχαν ακούσει από τον βουδισμό, πολύ πιο βαθιά, πολύ πιο ανθρώπινη.

Για πρώτη φορά ακούστηκε πως ο Θεός είναι Ένας αλλά δεν είναι μόνος: θεολογία του Γρηγορίου του θεολόγου: Επειδή έχει Υιό μπορώ να τον λέω Πατέρα. Άκουσαν για το Άκτιστο Θείο Φως και για τον Θεό που όχι μόνο πηγάζει την αγάπη, αλλά είναι η Αγάπη... Οι ερωτήσεις συνέχιζαν να πέφτουν βροχή... Η συνέντευξη ήταν για λιγότερο από μισή ώρα και κράτησε 50 λεπτά.... Και πάλι δόθηκαν στον αέρα τα τηλέφωνα και η διεύθυνση της ιστοσελίδας.

Όλα καλά μέχρις ότου έγινε η μοιραία ερώτηση;

—Και... έχετε καιρό που έχετε νομιμοποιηθεί; Σας βοηθά το κράτος;

Ο παπάς ξεροκατάπие. Πήγε ν' απαντήσει στα κινέζικα για να μην καταλάβουν τι θα πει, αλλά θυμήθηκε ότι δεν ήταν στην Ελλάδα που δεν ξέρουν κινέζικα. Έμπλεξε λοιπόν τα αγγλικά του.

—Ξέρετε... δηλαδή... πως...βεβαίως... προσπαθούμε... δηλαδή όχι ότι... αλλά...

Ο δημοσιογράφος κοίταξε απορημένα, αλλά τον έσωσε ο ραδιοσκηνοθέτης. Παρασυρμένοι απ' τη συζήτηση, είχαν ξεχάσει τα διαφημιστικά της εκπομπής. Είχαν αργήσει πολύ, έπρεπε να τελειώσουν.

Σώθηκε.!!!....

Κάτι παρόμοιο έγινε και στο φημισμένο πανεπιστήμιο Φουρέν, από τα καλύτερα της χώρας που ιδρύθηκε και διευθύνεται από την καθολική εκκλησία της Ταϊβάν.

Κάλεσαν τον παπά να κάνει ένα μάθημα για την Ορθόδοξη Θεία Λειτουργία. Οι φοιτητές της θεολογίας, με πολύ ενδιαφέρον άκουσαν για την Ορθόδοξη Λειτουργία, είδαν τα ιερά σκεύη και τα άμφια που είχε μαζί του ο παπάς, έκαναν ερωτήσεις...Ήταν πραγματικά κάτι πολύ συγκινητικό. Μερικοί καθηγητές μάλιστα εντυπωσιάστηκαν από τα βιβλία που τους έδωσε ένας άλλος Ιερέας Ορθόδοξης Θεολογίας (του τα είχαν στείλει δυο απλοί άνθρωποι απ' την Ελλάδα).

Εντυπωσιάστηκαν ιδίως από την δογματική της Ορθοδοξίας, και πιο πολύ από την θεολογία του Σεβασμιωτάτου Ιωάννου Ζηζιούλα, Μητροπολίτου Περγάμου. Ο ιερέας αυτός, καθηγητής του εν λόγω πανεπιστημίου, πρότεινε στον παπά μας, το

νέο ακαδημαϊκό έτος να οργανώσουν κάτι σαν σπουδαστήριο όπου θα προσπαθούν να μάθουν την Ορθόδοξη θεολογία....

Όλα καλά και δώ, μέχρι που, κάποιος σπουδαστής ζήτησε τα ακριβή στοιχεία της Ορθόδοξης εκκλησίας της Ταϊβάν, για να τα βάλει στην ιστοσελίδα του, και, φυσικά, ζήτησε τον αριθμό εγκρίσεως από την κυβέρνηση, θεωρώντας αυτονόητο ότι η εκκλησία είναι νόμιμη.

Εκεί, ο παπάς, με κομμένη ανάσα ψιθύρισε ότι τώρα τελειώνουν τα χαρτιά για την υποβολή της αιτήσεως. Ένας καθηγητής, πολύ ευγενικά, τον έσωσε στην κυριολεξία, αλλάζοντας το θέμα.

Βέβαια, η ιεραποστολή δεν είναι μόνο ένα άθροισμα επιτυχιών, αλλά, τουλάχιστον στην συγκεκριμένη, δική του περίπτωση, ένα άθροισμα λαθών.

Το ήξερε... Ένας απλός άνθρωπος ήταν, κατώτερος των περιστάσεων. Είχε κάνει τόσα λάθη... Μερικά τα αναγνωρίζει κιόλας... Το μυαλό του βρισκόταν κυριολεκτικά εν αιχμαλωσία... Οι αμαρτίες του... η μοναξιά του... οι παλιές πληγές που άνοιγαν ξανά... κι άλλες, νέες... Ήξερε ότι τα λάθη και οι αποτυχίες ήταν πιο πολλές αλλά δεν φαίνονταν. Και δεν ήταν εύκολο να περιγράψουν... Να, ήταν κάποιος που ζήτησε να γίνει ορθόδοξος, και...μετά από κάποια μαθήματα... τίποτα... Κάποια άλλη...τα ίδια...

Πίκρες και απογοητεύσεις πολλές...

Οι αμαρτίες του τον κρατούσαν να μην μπορεί να αποδώσει καλά...

Ήρθε μετά η νωθρότητα... η νέκρωση... η ακηδία...

Ούτε στο διαδίκτυο δεν μπορούσε να μπει... Δεν ήθελε...

Κι όμως ο Θεός υπάρχει κι εξακολουθεί να ενεργεί Με τη Χάρη Του, εκεί, στην Ταϊβάν, είχαν βαπτιστεί άνθρωποι...

[Συνεχίζεται]

Πηγή: «Εκκλησιαστική Παρέμβαση», «Μια φωνή από την Νινευή»